

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Herre! hvor skal vi gaae hen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Herre! hvor skal vi gaae hen", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid92953/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

*Døden er det haarde Ord,
Hvad der gjør det let og blødt,
Er kun stærkt og sært og sødt!*

3 *Lad da kun de Andre gaae!
Lad os være faa og smaa!
Vi ophøie ved dit Bord
Dog dit stærke Guddoms-Ord,
Som er baade Liv og Aand,
Sprænger alle Dødens Baand!*

4 *Æd mit Kiød og drik mit Blod!
Siger Du, vor Herre god,
Frelser hold og Broder fiin!
Da, som jeg med Fader min,
Leve skal og du med mig
I mit søde Himmerig!*

5 *Lyt, min Sjæl, din Lænke brast!
Slip dig selv og hold Ham fast!
Glem al Verdens Sorg og Nød!
Glem dig selv med Synd og Død!
Fryd dig, Lille, i Guds Ord!
Bliv i Herren evig stor!*

6 *Evigt Liv i Himmerig!
Sang Man det i Svøb for dig?
Guddoms-Liv med Sønnen fiin,
Som Han har med Fader sin!
Tænker du, det er et Rov?
Har da Gud vel dig behov?*

7 *Æd mit Kiød og drik mit Blod!
Siger Livets Fyrste god.
Nyd mit Ord med Brød og Viin!
Da for dig var Døden min,*

Og for dig af sorten Jord
Jeg opstod, til Himmels foer!

8 Hør det, *Hjerte*, hvor du slaaer
I mit Bryst med bange Kaar!
Byt dit Kiød ved Herrens Bord!
Da opstaaer du paa Hans Ord!
Skynd dig, bland med Herren Blod!
Da med Ham du alt opstod!

9 Ja, tag *Sandheds* Ord i Pant,
Hans, som Døden overvandt!
Da i *Aanden* alt du har
Bolig fast med Rude klar,
Smager, hvad end rives ned,
Aldrig Dødens Bitterhed!

10 *Sjæl* og *Legem*, begge To!
Enes kiønt i *Hjertets Tro!*
Enes om at troe *Guds Ord*,
Hvori *legemlig* Han boer,
Guders Gud og Fader kaldt,
Som er evig Alt i Alt!

11 Da som Eet, i Glæde stor,
Leve skal I med *Guds Ord*,
Som, hvad Alt der end forgaaer,
Salig, seierrig bestaaer,
Straaler i den Guddoms-Glands,
Som fra Evighed er Hans!

12 Herre, Frelser, Sjæle-Ven!
Ja, vi veed, hvor Du gik hen,
Veien kiender vi og godt
Til din Faders høie Slot;

Veien er som Livet Du,
Den med Dig i os er nu!

No. 101. *)

- 1 Jeg veed et evigt Himmerig,
Hvor ei for Guld det røde
Man græder meer, men fryder sig
Kun ved Guds Ord det søde!
- 2 Der boer vor allerbedste Ven,
Os beer til Sig at komme,
O lad os alle gaae derhen
Til Ham, Guds Søn den Fromme!
- 3 Vi er jo Pillegrimme her,
Og Skumpel-Skud, hvad Andet!
Ei fares kan en bedre Færd,
End hjem til Fædre-Landet!
- 4 Vort Pas Guds Søn os med sit Blod
Har løst i dyre Donne,
Og for Hans Skyld en Fader god
I Gud har alle Fromme!
- 5 Vi vil ei slaae os selv ihjel,
For vi maae Ingen myrde;
Men Verden sige vi Farvel,
Og følges med vor Hyrde!
- 6 Med Ham vi hos den gode Gud,
Endnu vel kun i Aanden,
Dog virkelig gaae ind og ud;
Han føder os af Haanden!

*) Den Gaute oprisket.